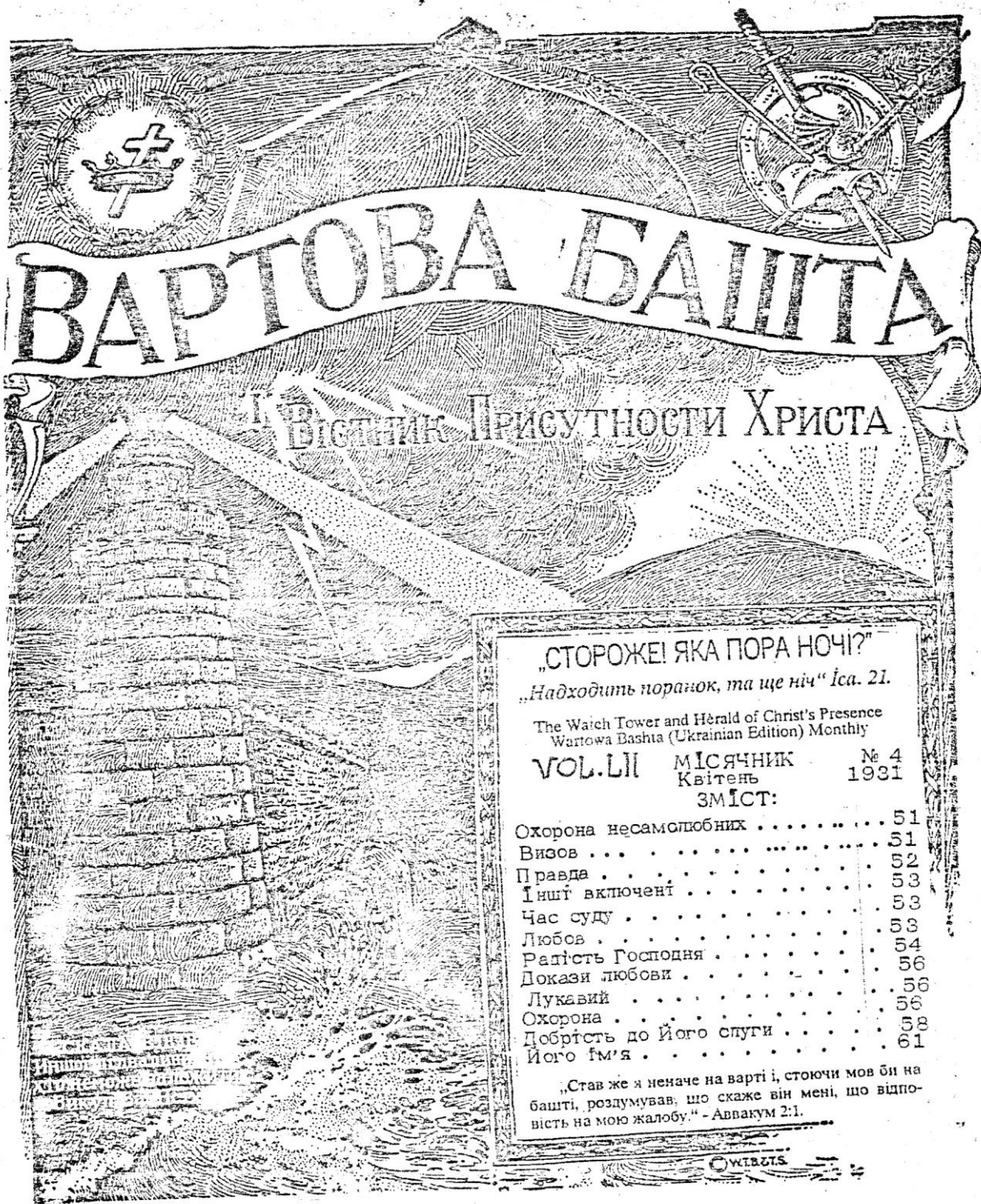

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

„Надходить поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashia (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LII

МІСЯЧНИК

№ 4

Квітень

1931

ЗМІСТ:

Охорона несамолюбних	51
Визов	51
Правда	52
Інші включені	53
Час суду	53
Любов	54
Радість Господня	56
Докази любови	56
Лукавий	56
Охорона	58
Добрість до Його слуги	61
Його ім'я	61

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповідь на мою жалобу.“ - Аввакум 2:1.

ОКІТАТСЯ

На землі переполох народів у заколоті: як зареве море та філі [взбуднені, недоволені маси]. І омертвіють люди від страху та доживання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитяться. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випроститесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. - Євангеліє Матт. 24:33. Марка 13:29. Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ПОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал є виданий в тій цілі, щоби помочі людям зрозуміти ціль Єгови. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дорожніх подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає спрощення з них. Він також поміщує програми для радіостанцій і поміщує відповідний й навчаючий матеріал для пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова Пранди, і стоїть непохитно на основній правді видикої жертви викупу, після котрої всі науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає домішатиної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного в ній слова, порівнюючи його з наукою неомильного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, Сотворитель неба й землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льогоє був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість свого чоловічства як ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, проображуватися на подобию Його, давати свідчення є імені й замірі Бога Єгови, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в небеснім царстві; що Христос, Голова і тіло, становить „наслідія Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернув і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім творивом тепер є оправдання Єгового імя й слова, і що се є привилей як і повніність кожного правдивого Християнина давати свідчення Ісуса Христа, голосити, що царство небесне прийшло. *Ся євангелія царства мусить бути голошена.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Leile Street, Cape Town, South Africa

Прошені адресовати в кождім разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY 117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросить.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначаємо се побіч адреси одні місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBWR Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Пів годинові програми будуть дані раз на місяць, що другої п'ятниці кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є,
8-го мая в 7:30-8:30 год. 11-го вересня в 7:30-8:00 год.
12-го червня в 7:30-8:00 год. 9-го жовтня в 7:30-8:00 год.
10-го липня в 7:30-8:00 год. 13-го пад. в 7:30-8:00 год.
14-го серпня в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год.

ТИЖДЕНЬ ВАРТОВОЇ БАШТИ

Виремо сю нагоду пригадати всім браттям і сестрам повсюди про привілію особливої служби в полію праці підчас Тиждня Вартової Башти, від 8-го до 17-го Мая.

В Злучених Державах і Канаді програми через рекорди в тім часі вже будуть надавані через шість місяців, і після листів які ми отримуємо, то і тепер можна бачити що ці програми заохочують людей до набування книжок. Листи постійно приходять до сего бюро в котрих люди питають коли до них прийде одиниця з книжками як було обіцяно через радіо. Нехай кождий з помазанних поставити посвятити весь або частину того часу на працю Господню. Знов пригадаємо всім робітникам рипортувати особно всю літературу вручену через заінтересованих людей радіовими програмами.

РАДІО ПРОГРАМИ

Всіх братів в Радіові околиці Клівленда, Огайо повідомляємо що браття з Акроу, Огайо будуть надавати програми через радіо станцію WHK Cleveland, Ohio, в наступних часах:

В неділю, 17-го мая, від 8:40 - 9:00 год. рано
В неділю, 14-го червня від 8:40 - 9:00 год. рано
В неділю, 12-го липня від 8:40 - 9:00 год. рано

Всіх є прошено наставляти радія і пізніше повідомити братів щодо програмів.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LII.

Квітень, 1931

№ 4

Охорона Несамолюбних

«Єгова хоронить всіх, що люблять Його.» — Псалма 145:20.

ЄГОВА є справедливий; отже Він все є правдивий і добрий. Се право не має винятку. Коли сей факт добре угрунтується в умі сотворіння, тоді воно є краще оружене затримати свою невинність.

Єгова є все мудрий; Він не може ніколи зробити помилку. Знаючи се, сотворіння може краще навчитися мудрости. Єгова є несамолюбний; отже Він є любов. Знання сього факту помагає сотворінню любити. Єгова є жерелом всякого життя отже з несамолюбства Він постарався для свого сотворіння о життя. Задля свого несамолюбства Він постарався для них о життя через свого любого Сина Ісуса Христа. Нема іншого способу, щоб можна отримати життя вічне. Хто не отримає життя в сей спосіб, той мусить пропасти. Знання сього факту помагає сотворінню глядіти Бога, через Ісуса Христа, і жити.

Єгова є все-сильний і Його сила є все ужита для добра. Він є великим Сторожом, котрий постарався о охорону своїх сотворінь котрі пристусовуються до Його незмінного права. Усі права Єгови є любов; отже „Любов є сповнення закону.” (Римлян 13:10) Та щоби знати се, то треба конечно пізнати що є любов. Ті, що люблять Бога, ті будуть охоронені і спасені.

ВИЗОВ

«Користь з Біблії отримують головню ті сотворіння на землі, котрі були покликані до царства і котрі радісно відповіли на поклик. Вони були перші, що зрозуміли чому Бог оголосив право, що Він схоронить люблячих Його. Се все Він зробить задля оправдання свого слова і імені. Спасення і охоронення Його сотворінь є другорядна справа.

Бог сотворив землю для чоловіка і сотворив чоловіка замешкувати на ній. Угода була зроблена із тим виробом, що чоловік мусів бути на віки послухний Богу. На підставі сих обставин чоловік мав жити вічно. Бог все виконує вірно свою угоду. Вірність чоловіка до його угоди вимагала, що він все мав поклонятись Сотворителю. Люцифер загарбав се по-

читання для себе через се, що він намовив чоловіка зламати свою угоду. Чинячи се, Люцифер (котрий є тепер названий Сатаною) зробив визов Богу, а іменно чи Він зможе поставити сотворіння котреб могло затримати свою невинність на землі коли поставити його на пробі. Окрім сього, Сатана виразно сказав Еві, що Бог є ложником. Від того часу аж до тепер все було питання: Хто говорить правду а хто брехню?

«Если Бог не зможе поставити чоловіка на землі котрий міг би затримати свою невинність, тоді той спір мусів рішитися проти Єгови. Если ж Бог поставить сотворіння на землі котре під всякими усьвіями буде сильно триматися своєї невинности, тоді те питання буде рішене проти Сатани, і Сатана останеться брехуном, а Божі слова укажуться правдиві.

Все-сильний Бог міг був сотворити чоловіка в такий спосіб, що він мусів би бути послухним і то безріжниць чи на пробі чи ні; але се не оправдало б Його імені, тому, що свобідна воля мала бути ненарушена і нагода Сатани показати свою беззаконність була б обмежена. Найвища сила була б доказана, та факт був би полишений, що сотворіння не встояло у своїй невинності. Бог положив право, що любов мусить бути порушаючою силою сотворіння в затриманню своєї невинності, і що всі, що є порушені до діяльности і до вірности, будуть охоронені.

Ісус став посторонні слова і імені Єгови. Про Нього є написано, що Він був радістю свого Отця: отже Він мусів був все любити свого Отця, і для того з несамолюбства був порушений стати в обороні чести свого Отця. (Прип. 8:30) Ісус з охотою згодився бути перенесений з духового на людський стан, і яко совершений чоловік на землі, Він доказав, що слово його Отця було правда і що Його імені було гідне вічної хвали. Що Він добровільно віддав себе Отцю для тої ціли, і не був змушений се робити, є показано словами написаними про Ісуса, а іменно: „Ти полюбив справедливості і зненавидів беззаконня; длятого помазав тебе Бог, Твій Бог, миром радості, понад товаришами твоїми.”

(Псалма 45:7) „Радість моя чинити волю твою, мій Боже!” — Псалма 40:8.

⁹ Задля Його несамолюбного посвячення до праведности, і задля Його ненависти до беззаконня і зла, Ісус був назначений Єговою до найвисшої позиції в цілій всесвітній організації Божій. Йому була довірена задача довести, що чоловік може встояти у своїй невинності до Бога в найостріїших пробах, і в сім Він був вповні успішний. Тому що Він був вірний аж до смерті, для того Він дав ціну викупу за упавшого чоловіка, і Його вивиснення до неба отворило дорогу для інших сотворінь йти Його слідами; але се не була порушаюча мотива з Ісусової сторони. Що порушило Ісуса до сього діла, то Його любов до Єгови, і те, що порушило Єгову до схоронення і вивиснення Ісуса, було його чисте несамолюбство.

ПРАВДА

¹⁰ Коли Ісус зачав виконувати свою часть у години яку Єгова зробив з ним. Він отворив свою роботу проповіданням правди. Що є правда? Все, що Єгова скаже є правда. Ісус дав свою відповідь коли він сказав: „Слово Твоє — Правда.” (Йоана 17:17) Все що Сатана або инше сотворіння каже противно слову Божому, є брехня. (Йоана 8:44) Для того Ісус став цілковито по стороні Єгови в сім великім питанні і назвав Сатану брехуном і всі його знаряди. Тож правда є тим великім питанням, тому що вона обнімає слово й імя Єгови.

¹¹ Бачучи той виринутий спір і позицію яку взяв Ісус і стояв при ній, ми можемо легко бачити чому Він сказав: „Моя наука не єсть моя, а Пославшого мене.” (Йоана 7:16) Инакше сказати, правда є то, що Бог каже; правда не є продуктом чоловіка. Если котрий чоловік має правду і голосить її, то він дістав її від Бога. Віддавати чоловіку честь за правду значить відонхнути Бога на бік. Дальше Ісус сказав: „Тільки ж Пославший мене правдивий.” „Слово, що ви чуєте, не мое, а пославшого мене Отця.” — Йоана 8:26; 14:24.

¹² Ісус робив натиск на своїх слухачів, що Єгова, Його Отець, все говорив правду і що Він, Ісус, прийшов на землю свідкувати правді. Се була найважніша часть Його місії. Він зробив натиск на се, коли сказав: „Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді.” (Йоана 18:37) Ніхто не мав жадного сумніву щодо сього по якій стороні Ісус стояв. Він був за правдою серед усяких обставин, і для того все був по стороні свого Отця, тому що Він любив свого Отця.

¹³ Се, що Ісус рішучо став по стороні справедливости, стягнуло на його голову жар гніву ворога Сатани. Однак, се не перешкодило Ісусу йти дальше дорогою праведности і бути ціл-

ковито посвяченим Єгові. Він без страху і відважно проповідував правду для тих, що хотіли слухати Його. Протягом цілого періоду Його служби він був переслідуваний Сатаною, і Сатана всякого часу старався убити Ісуса.

¹⁴ Сатана поставив нарід Ізраїльський проти Ісуса; отже є написано, що Він прийшов до своїх і свої не прийняли Його. Провідники Ізраїльські, котрі називали себе слугами Божими, були наняті Сатаною переслідувати Ісуса навіть на смерть. Він бачив людей навкола себе, котрі зневажали імя Його Отця і ставали по стороні Сатани, брехуна, і для тої причини Ісус терпів так багато. Він був гнаний з синагогій і опрокинутий публично, гнаний до суду і фальшиво оскаржений за зло, і несправедливо засуджений і убитий на смерть. Спевністю, що Бог міг був хоронити Його від сього терпіння. Він міг був стримати сили лукавства проти Нього, але факт, що він сього не зробив, є доказом, що Бог дозволив Сатані на визов і виляти свій гнів і також дати Ісусу нагоду довести, що чоловік може встояти у своїй невинності під усякими услів'ями, і що Сатана є брехун, а Бог є правдивий.

¹⁵ Якж була спонукаюча мотива Ісуса триматися сильно своєї невинности серед сих острих проб? Чи може се, що Він мав дістати велику нагороду бути Царем і Головою в Божій організації? Ні, не се. Він робив се тому, що Він любив свого Отця. Він любив справедливість а ненавидів беззаконність, і Його Отець все стоїть по стороні справедливости. Лукавий зробив визов імені і слові Його Отця, і Ісус радувався стати по стороні свого справедливого Отця. Божий справедливий закон був написаний в Його серці і Він радувався чинити те, що приносило честь імені Його Отця. (Псалма 40:3) Що Він не переносив переслідувань і не терпів за те, щоб дістати якусь нову славу, то се можна довести Його словами при кінці місії: „А тепер прослав мене Ти, Отче, у Тебе самого славою, що я мав в Тебе, перш ніж світу бути.” (Йоана 17:5) До сього апостол додає про Ісуса: „Котрий замість радости, яка була перед Ним, витерпів хрест, не дбаючи про сором, і сів по правиці престолу Божого.” Ісус радувався сим, що колись в Божім назначенні часі Він буде мати нагоду оправдати імя і Слово свого Отця.

¹⁶ Ісус не змарнував три і пів роки своєї служби на вироблення характеру. Сей час був приписаний для Нього і Він ужив його на голошення свого Отця правди і щоб довести, що Його Отець був справедливий і що Його імя було гідне всякої похвали, і до своєї роботи Він був порушений несамолюбством і з посвячення до свого Отця. Задля Ісусової любови до Його Отця, і се що Він доказав своє несамолюбство через вірність серед найбільших острих

проб, Бог охоронив Його життя і підніс Його до найвищої позиції в своїй організації і дав Йому ім'я по над усякі імена.

ІНШІ ВКЛЮЧЕНІ

¹⁷ Сі річі тут є зазначені відносно Ісуса, тому що вони ясно показують право, яке Єгова дав для кермування своїх сотворінь котрі приймають Його ласку. Нарід Ізраїльський мав ласку в Бога, але задля самолюбства і невірності, всі, окрім кількох, злучилися з ворогом. З між маленького останка Ізраїля Господь зорганізував свою церкву, і велів своїм вірним ученикам голосити правду іншим, щоб вони могли стати по стороні справедливості. Від пятидесятниці люди зачали слухати правду і многі прийшли до Господа. Однак спонукаюча сила їх приходу до Господа не була однакою для всіх. Писання апостолів показують, що самолюбство появилось вже в першій церкві і що самолюбні ходили якийсь час у правді а потім відпадали. Менше число трималося сильно разом і стояло непорушимо. Отже яка сила спонукувала сих людей остатися вірними і правдивими? Апостол відповідає: „Любов Христа (помазанника) вимагає.” (2 Коринтян 5:14) Не любов до Христа, а любов Христова, або любов подібна до Христової, була спонукуючою силою триматися в чистоті і в непохитності на стороні Господа. Любов Христова є несамолюбне посвячення Богу і таке посвячення, каже апостол, тримало тоді братів на стороні Господа. Ся правда мусить відноситися до всіх, що остануться вірними.

— ¹⁸ Від часу коли апостоли вступилися з своєї земської діяльності аж до об'явлення другої присутності Христа, було досить мале число, що дійсно любили Бога. Десь около 1879 р., Ісус Христос зачав приготувати дорогу перед Єговою; і та робота поступала в перед аж до 1918 р., коли Господь негайно прийшов до свого храму. (Мал. 3:1) В тім періоді часу головні правди були привернені вірним, і сі правди були проповідовані і іншим. Многі почувши правду приймали її радо. Однак факти тепер показують, що більшість із тих, що в тім періоді часу прийняли вирозуміння правди, прийняли її в самолюбний спосіб, а не з чистого і несамолюбного серця. Для них теперішня правда була найлучшою релігією про яку вони коли чули. Тоді було відкрито, що Бог не має місця вічних мук і що наука про вічні муки була диявольською брехнею і що ніхто, чи в правді чи не в правді, не потребує йти до такого місця. Така наука принесла облегчення ума, тому що вони пізнали, що вони утечуть від так званих „пекольних мук”.

¹⁹ Вони також побачили до повної міри небесну нагороду і многі з великим заохоченням виглядали часу коли вони будуть забрані до не-

ба, тому що вони були покликані до небесного місця і відповіли на поклик. Часто можна було почути такі слова: „Еслиб я лише дістався до неба, то я буду задоволений. Я буду радуватись навіть если я дістанусь там задніми дверима.” Тут можна легко побачити, що їм розходилося о само-охорону, о благословенства для себе, о честь, о вивиснення, і що задля сих причин вони прийняли і служили правді.

²⁰ Ще інші можна було чути, що говорили так: „Як чудово се буде коли ми дістанемось до неба. Я посідаю так ясне знання правди, і я виробив собі лучший характер чим многі інші, і для того Бог возме мене до неба, помагати йому володіти світом.” Такі одиниці не, прийняли любови правди. Пізніше, факти показали, що декотрі в тім протязі часу прийняли любов правди. Їх мотива або порушаюча сила була несамолюбство.

ЧАС СУДУ

²¹ Слова Псалмїста, „Єгова хоронить всіх, що люблять Його”, є вибраний текст на 1931 рік і буде більше оцінений, тому що церква бачить тепер яснійше значіння його чим до тепер. Се правда, що сей текст зазначає всесвітний закон Єгови, але се також певним є, що сього тексту не можна було пристосувати аж Господь прийшов до Його храму. В тім часі зачався суд, і той суд мусів зачатися над тими, що відповіли на поклик до дому Божого. (Пс. 11:4; 1 Петра 4:17; Мал. 3:1-4) В той то час об'явився „Лукавий” і також „вірний слуга”. Тепер Єгова, вірний до своєї обітниці, відкриває вірним попередніші речі через які сповнилися пророцтва, і також відкриває нові річі їм, і занім вони стаються, Він дає вірним зрозуміти їх. (Ісаї 42:9) Для тих, чие серце є чисте, сі правди є заохоченням до більшого посвячення Єгові котрі спонукують їх співати Господеві нову пісню хвалення. *МІТА 26: 9-10. НЕЕМІ 2: 20. НЕЕМІ 4:*

ЛЮБОВ *АМОС 4: 11-12.*

²² Що є любов? Любов є повне і цілковите вираження несамолюбства. Про Всевишнього є написано: „Бог є любов.” Нема ані одного Божого діла відкритого в писанню, котреб було самолюбне. Все що Він робить, робить з несамолюбства. Жадне сотворіння не може принести користи для Єгови, і для того само-користь не може бути спонукаючою силою Єгови. Отже після писання, любов значить цілковите вираження несамолюбства.

²³ Перша заповідь закону, яку Бог дав Ізраїлеві, і про котру Ісус говорив, „Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю.” (Маттея 22:37) „Серце” є та часть сотворіння де замешкує мотива або порушаюча сила до діяльності; отже є сказано, що серце є гніздо любови і почувань. „Душа”, означає ціле сотворіння, т. є кожду

часть Його; знов „ум“ є та часть сотворіння, що вишукує правду писання і розглядає всі факти, приходить до заключення, і пізнає волю Божу. Всі ці части мусять бути посвячені Богу через того, хто любить Бога. Несамолюбне посвячення Богу провадить до радісного виконання волі Єгови, памятаючи, що се повинність як і привилей віддавати честь великому Сотворителю, від котрого всі добрі річі походять. (Любов не є сентиментальність ані почуття, але се є непохитне і несамолюбне посвячення сотворіння до Сотворителя.

²⁴ Та дехто питає: чи сей факт, що Божа перша заповідь є, що сотворіння має любити Його, не показує, що Бог є самолюбний? Зовсім ні. Бог дав життя чоловіку на тій підставі, що він буде вповні послухним. Сатана ужив своєї сили і намовив чоловіка піддатися і посвятитися Сатані і почитати Його, і сим чином він відвернув чоловіка від Бога і через се чоловік загубив право до життя. Отже задля власного добра чоловіка Бог приказав йому любити Його, щоб чоловік міг спастися від лукавого і від судьби лукавих. Сатана є найгіршим ворогом чоловіка і Бога. Послушенство до сеї першої великої заповіді значить повне, цілковите і несамолюбне посвячення сотворіння своєму найлучшому приятелю, наслідки чого будуть вічне щастя і доброта. Отже ся заповідь була цілковито дана з несамолюбства.

²⁵ „Освячення“ значить цілковите відложення чогось для якоїсь спеціальної цілі. Ісусова молитва за Його одинацять вірних учеників була: „Освятити їх правдою Твоею; слово Твое правда.“ (Йоана 17:17) Ісус молився, що ці вірні люди повинні цілковито і все-ціло бути посвячені Богу і Його службі, і що се мало бути зроблено через правду. Се значить, що вони мусіли дістати знання або умове виrozumіння правди і що окрім сього вони мусіли отримати любов правди. Се можна було доказати через повне і цілковите посвячення правди, тому що правда є Слово Боже. Се означає, що вони мають бути цілковито на стороні Божій, тому що все, що Бог каже, є правда.

²⁶ Апостол Павло, промовляючи до церкви, говорить про тих, що були осуджені в останніх днях, тому що не прийняли любови правди. (2 Сол. 2:10) Що значить прийняти любов правди? Се значить прийняти правду і посвятити себе цілковито і несамолюбно до неї, тому що правда чить, величає і оправдує ім'я і слово Боже. Отже виходить, що хто прийняв знання правди і хто уживає то знання для самолюбної цілі, той не прийняв любови правди. Хто прийняв любов правди той є освячений через правду; і ніхто інший не є.

²⁷ Писання відкривають Божий замір відкупити і визволити людство через пролиту кров

Його любого Сина; і вибрати мале число одиниць з між людей котрі добровільно і радісно терпіти муть з Христом і опісля будуть царювати з Ним; і що Ісус Христос і вірні становлять „вибраного слугу“ Божого, Його царський дім, котрий буде знярядом Божим для будучих цілей. Се є пояснення правди.

²⁸ Але чому Бог виконує свої заміри в такий спосіб? Многі відповідають, що причина є, щоб стримати Диявола аби він не забирав людства, і що Бог хоче спасти скільки може і взяти їх до неба, а інших спасти на землі. Дальше, кажуть вони, ми бачимо, що Бог покликуює декотрих до небесного місця і що если вони відповідають на поклик, то вони можуть бути взяті до неба і помагати володіти світом. Сі, що не бачуть дальше чим се, не оцінюють Божої перворядної цілі у викупленню і благословенню роду людського.

²⁹ Першорядна ціль Божа є, щоби рішити велике питання і оправдати своє ім'я й слово для користи сотворіння.

³⁰ Спасенне людства і спасенне церкви, і вивіщення її членів до слави, є лише другорядною річею до дійсно-першорядної цілі Божої.

³¹ Ті, що є приведені до знання або умового виrozumіння правди відносно викупу, вивіщення церкви, і повернення світа, як се є відкрито в Біблії, і если вони прийняли правду задля особистої користи, то вони не прийняли любови правди. Але ті, що прийняли знання правди і тоді несамолюбно посвятили себе Богу, щоб їм мати часть в прославленню Його імені і слова, сі прийняли не лише правду, але також і любов правди. Вони люблять праведність і ненавидять беззаконня, тому що Бог є цілковито справедливий, а Сатана є беззаконник, цілковито лихий, і все, що він каже, є брехня.

³² Ті, що прийняли любов правди, стають по стороні Бога без різниці чи вони будуть мати яку честь або славу за се чи ні. Такі є освячені правдою. Як Ісус був задоволений бути повернений до своєї попередньої слави, так і Його вірні послідователі є задоволені тим, що Бог буде уважати дати їм. Їх велике бажання бути на стороні Господа, чтити і величати Його ім'я і чинити те, що подобається Йому.

РАДІСТЬ ГОСПОДНЯ

³³ Коли Господь прийшов до свого храму чинити суд, Він знайшов дві класи, котрі обидві прийняли знання правди, але лише одна з них прийняла любов правди. Самолюбна класа виглядала приходу Господа і їх власного вивіщення до небесної слави. Будучи самолюбною, любов сьогі класи до себе була більша чим любов величати слово й ім'я Єгови. Прийшовши до пізнання правди, вона головню виглядала, щоби бути з Господом і царювати з

Ним і тішитись величністю і честю, і вона надіялась, що се станеться в 1914 році. Та 1914 рік прийшов і поминав і прийшов 1918 рік, але й тоді її надія бути в славі не здійснилась. Сю клясу Господь разом називає у своїм Слові „лукавий слуга”, котрий сказав у своїм серцю, „Забариться мій пан прийти.” Ся кляса прийшла до заключення, що Господь забарився взяти її до неба, і тому вона стала квасна і зачала бити своїх братів, що були народжені з тої самої матери угоди. Єслиб ся кляса, або так званий „лукавий слуга”, прийняв був любов правди в иншій душі, го замість виглядати самолюбної слави, він був би чекав на Господа і доглядав справ Його царства.

³⁴ Другу клясу Господь назвав „вірний і розумний слуга”, тому що Господь знайшов, що той слуга робив, що міг, щоби звеличати Господне ім'я і слово. Ся друга кляса прийняла любов правди і покірно чинить що може, доглядаючи справ царства; її бажання є щоби прославити ім'я Боже.

³⁵ Слова Ісусові висказані яко пророцтво, котре відноситься до Його приходу до храму, тепер є звернені до прийнявших любов правди: „Ви були вірні в малих річах (які ви бачили що треба було виконувати), а тепер зроблю вас панамі над многими річами; увійдіть в радість вашого Господа.” Господь висказав своє задоволення і привів їх під ризи справедливости. (сим указуючи своє признание) в храм, і об'явив їм значіння Його слів: „радість Господа”. Лише ті, що прийняли любов правди і увійшли в радість Господню можуть оцінювати значіння їх. Єсли хтось є дійсно в радості Господній, то він любить Бога; і єсли він буде дальше в таким стані і буде вірний аж до кінця, то Бог охоронить його після своєї обітниці.

³⁶ Дехто виконуючи кольпортерську службу може так сказати: „Я відчуваю велику радість коли я йду від дому до дому з книжками і до ручую їх в руки людей, тому що я знаю, що се знання принесе утешення і поміч людям; отже я знаю, що я в радості Господній.” Се є мильне вирозуміння значіння „радости Господньої”. Хто так говорить, той показує, що він має добре почуття яке виходить з того, що він робить добро иншим, і він робить добро; але се не становить „радости Господньої”.

³⁷ Ісус радувався чинити волю свого Отця, включаючи і голошення правди. Але се не була та радість, яка була поставлена перед ним. Ісус проповідуючи пильно правду, стався предметом всякого рода переслідувань. Він був чоловік смутку і зазнавши горя. Він був оскаржений яко злочинник, був зневажений і обчернений, а однак Він йшов вперед і проповідував правду, і рівночасно знав, що Він мусить умерти в найбільше ганебний спосіб. Та задля ра-

дості яка була перед Ним, Він не хотів застановлятися над тими терпіннями які Він мусів переносити на хресті.

³⁸ Радість перед Ісусом була поставлена ся: Він знав, що колись прийде день і Він буде мати привилей рішати то велике питання по стороні Єгови свого Отця і що тоді слово й ім'я Боже буде оправдане. Він угодився йти через вогонь і смерть, щоби лише дійти до сього кінця. По Його воскресенню й вознесенню на небо, безсумніву Він був готовий зараз викинути Сатану, і полагодити сей спір перед усім творивом. Але Єгова сказав до Нього, як се написано: „Сядь праворуч Бога, дожидаючи далій, доки положиться ворогів Твоїх підніжком ніг Твоїх.” — Жидів 10:12,13.

³⁹ В 1914 році Бог посадив свого любого Сина на престолі і сказав до Нього: Тепер прийшов час до активности; і тепер „царюй серед ворогів твоїх.” (Пс. 2:6; 110:1,2) Тоді зачалась боротьба в небі; і Ісус Христос виніс перемогу. Тоді прийшла та радість поставлена перед ним, отже радість Господня, тому що тоді Він активно зачав викидати Сатану і оправдувати свого Отця ім'ям. Коли Ісус прийшов до храму і зібрав вірних разом до себе, Він запросив їх увійти в „радість Господню”. Отже тепер ясно бачимо, що радість Господня в котрій вірні беруть участь є ся, що ім'я й слово Єгови буде оправдане і що вони будуть брати участь у сім.

⁴⁰ Инший кольпортер знов каже: „Я терплю дуже багато, коли я йду давати свідцтво від дому до дому. Я дуже бажаю бути свідком для імени й слова могого Бога, але я є так дуже боязливий і так чутливий, що коли до мене хтось заговорить неласкаво, то я дуже терплю. Я думаю нераз чи се не є доказ, що я не є помазаний і що я не подобаюсь Господу.” Сатана і його агенти спричинили багато терпіння Ісусу, і члени Його мусять також терпіти так само. Тепер Сатана і його агенти спричиняють арештовання і переслідування декотрих вірних свідків Господних. Сі свідки були обчернені і стались смітям світу і в ріжний спосіб зневажані від часу до часу. Але вони дальше йдуть вперед і виконують роботу яку Господь дав їм до виконання, розуміючи, що чинячи се, вони будуть мати част в оправданню Божого слова й ім'я, і се дає їм причину радуватись. Се є один з найбільших доказів, що вони є в радості Господа, і отримали помазання від Єгови.

⁴¹ Дехто може плакати слезами гіркими задля переслідування, гонення і задля обчернення через „злого слугу” клясу, і иншими Сатанськими агентами, але і тоді він не упускає своїх рук в давання свідцтва порученого йому. Чинячи се з любови до Бога і тому що він має част в оправданню Божого імени, він доказує, що він є несамолюбний і має сильний доказ, що

він є в радості Господа. Тому що хтось любить справедливість а ненавидить беззаконня, і тому що він рішився мати часть в прославленню імені Божого, для того він переходить через бурі переслідування і в той самий час він відчуває внутрішню радість, і що він йде доброю дорогою, і законно, і що він є на стороні Господа, і се є доказом, що він є насправду в радості Господа.

“Радість Господа є спонукана через любов до Бога. Вірні бачуть, що скоро зачнеться день війни Всемогучого Бога і що воля Божа є, що перед тим часом має датися свідцтво, і тому вони радуються, що мають часть в тій роботі за всяку ціну. Їх поступовання є порушене любовю до Бога, отже вони прийняли любов правди. Декотрі із тих вірних мусіли відтяти всяку земську звязь, і всі вони, як їх Господь, є зненавиджені всіма народами що є підконтролю Сатани, а однак в кожного є якась свідома радість, що Ісус Христос провадить їх до певної і цілковитої перемоги в оправданню Єгови і для Його слави і чести. Будучи порушені сим, вони йдуть вперед. Вони прийняли любов правди.

ДОКАЗИ ЛЮБОВИ

“Обітниці Божі є для тих, що люблять Його. Як хтось може знати чи Він любить Бога? Відповідь є, через тримання заповідей Господніх несамолюбно і радісно і коштом само-пониження. „Се бо любов Божа, щоб ми хоронили заповіді Його а заповіді Його не тяжкі.” (1 Йоана 5:3) Се не є досить казати: „Я люблю Бога.” Але ті в дійсности люблять Його, що тримають Його заповіді радісно і сим чином доказують свою любов до Нього і до Його справи і Його правди. „Коли любити мене, хороніть заповіді мої. Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене; Хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я любити му його, і обявлюсь йому.” — Йоана 14:15.

“Без ріжниси як хтось може говорити про любов до Бога, то той, що не виконує радісно Божих заповідей, доказує, що він не любить Його. Помазанники тепер бачуть, що то велике питання буде рішене, і що коли Сатана і Його організація буде знищена, тоді ім'я Єгови буде оправдане. Вони ясно бачуть, що заповіді Божі є: „Ви свідки мої, що я Бог; Царство небесне наблизилося; ідіть і скажіть сю вість людям; ся евангелія царства мусить бути проповідувана в свідцтво всім народам нім прийде кінець; свідцтво Христа було припорушено вам; будьте вірні в розказуванню його.” (Ісаї 43:10-12; 6:9-12; Маттея 24:14; Оді. 12:17) Ті що посвятились несамолюбно Богу і є послухні Його заповідям, ті доказують їх любов до Єгови.

ЛУКАВИЙ

“Ніхто не може бути лукавий, поки він не отримає хоть трохи знання правди. Тоді уживати то знання для самолюбної цілі і переслідувати тих, що стараються чтити ім'я Боже, є доказом лукавства. Лукаві люди не сповняють заповідей Божих і не люблять Бога. (Йоана 14:24) Вони прийняли знання правди але не любов правди. Принявши правду в самолюбне серце вони уживають її в самолюбний спосіб, а за се пішли їм Бог орудування підступу, щоб вони вірували брехні, щоб прийняли суд усі, хто не вірував правді, а кохавсь у неправді.” (2 Сол. 2:11,12) В самолюбстві вони неначе говорили до своїх братів: „Ми є більше святі чим другі; ми виробляємо характер, і ми є ті, що будемо царювати з Ісусом.” Вони кажуть „Господи, Господи”, але вони не чинять Його волі через тримання Його заповідей. І так апостол каже, що вони йдуть беззаконною дорогою, ігнорують і відкидають заповіді Божі. Вони ніколи не прийняли любови правди, ніколи не були в радості Господній, і не дбають про оправдання слова і ім'я Його. Вони не бачуть того спорючого питання. Вони краще люблять беззаконня чим праведність, і для того остаточний вирок Єгови проти них є: „Всі беззаконники погинуть.” — Псалма 143:20; 2 Сол. 1:8; 2:8.

ОХОРОНА

“„Схоронити” значить обгородити загородою, стеречи, покрити і спасти. Се значить тримати щось або когось в місці безпеченства. Бог обіцяв схоронити всіх, що люблять Його, і се Він певно зробить. Се однак не значить, що Він схоронить своїх дітей від обчернення зневаги і переслідування. Як Господь мусів переносити много терпіння так само і вірні члени тіла Його. Єгова схоронив Ісусове життя, збудив Його зі смерті, і вивисив Його до слави, тому що Він з любови посвятився і через се Він доказав свою вірність. Він також так зробить з вірними послідователями Ісуса Христа. Тепер ворог звернув свій атак проти останка, тому що останку є поручено свідцтво Ісуса Христа і вони доручують його в послушенстві до заповідей Його. (Одкриття 12:17) Се значить боротись аж до кінця. Ті що люблять Бога не потребують боятись, що вони не побідають у боротьбі, до таких Єгова каже: „Він любить мене, за те збавлю його; поставлю його на місці певному, він бо знає ім'я моє. Поклич мене, і озвуся, буду коло него в тісноті; вислобоню його і прославлю.” — Псалма 91:14,15.

“Вподобалось Єгови через служення свого любого Сина отворити книжку так звану Одкриття, щоб вірні могли побачити, що має скоро настати. З сього можна здогадатись, що день великої битви Всемогучого наближився.

Розуміється, ми не знаємо як він за скоро прийде, та кождий з помазанників повинен пильнувати і радісно виконувати частку роботи яка була приписана йому.

⁴⁸ Отворення книжки Одкриття, если можливо, збільшить гнів Сатани і його агентів проти помазанників. „Чоловік гріху” рішиться ще більше упертись поступаючи в перед правді. Обман своєї кляси спричинить їх статись більшими противниками і байдужими. Знов з іншої сторони, отворення Одкриття запалить до більшої ревності люблящих Бога. Вони постановили більше чим коли давати свідоцтво так як Він приказав. Серед бурі очернення і переслідування, і проти збільшаючої опозиції від ворога, останок поступає вперед. Декотрі з них є боязливі і чутливі, але всі співають в честь Єгови з чим раз більшою радістю в серці. Вони люблять Бога і йдуть до Армагедону і знають, що перемога певна.

⁴⁹ Річний текст є відповідний на сей час, і безсумніву що се Господь кермував вибрати його. Задля злобних атаків ворога, то останку треба більше зміцнитись. Без сили Господньої вони не можуть встояти.

⁵⁰ Єгова показує свою силу тепер в користь тих, чий серця є чисті взглядом нього. (2 Пар. 16:9) Такими є ті, що люблять Бога і чия любов є доказана через радісне виконання його заповідей. Се є абсолютно певним, що ніхто з посвячених не може мати чистого серця і доказати свою любов до Бога хто не старається служити Господу оскільки він має нагоди, тому що Господь приказав проповідувати євангелію. Останок, будучи цілковито посвячений Богу, йде непохитно дорогою праведности і є постійно вірний. І так даючи свідоцтво в законний спосіб, останок дає доказ своєї цілковитої любови і посвячення Богу. Замість боятись наступу ворога, вони дальше співають нову пісню визволення, тому що вони чують голос Господень що говорить до них: „Єгова хоронить усіх, що люблять Його.”

⁵¹ Спасення є невисказаний дарунок від Бога для Його сотворіння, але перемога правди є далеко більше важна. Треба пам'ятати, що хто буде учасником цього великого спасення, сей мусить доказати свою любов до Бога, і се можна зробити лише через радісне виконання його заповідей. Їх невинність мусить тепер бути показана. Останок прийняв правду і також любов правди і тепер мусить нести життя-даючи і життя-підтримуючи овочі від Господа для всіх народів яко свідоцтво його величності, правдивости і справедливости. В сій боротьбі ось що Господь обіцяє вірному останку: „Шитом і тарцю буде правда його, і жадра його не прибіжить до шатра твого.” Ось так тримаючись

своєї невинности, останок буде бачити перемогу правди і навіки оправдання імені Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

- 1-3. Що значить і чому се важне знати (а) що Єгова є справедливий? (б) Що Єгова є мудрий? (в) Що Єгова є любов? (г) Що Єгова є жерело життя? (д) Що Єгова є всещільний? (х) Що „любов є сповнення закону”?
4. Для чий користі була написана Біблія? Для якої цілі?
- 5,6. Опиши обставини які зробили визов сили і слову Єгови. На яких обставинах залежить рішення того питання?
7. Відносно цього рішення, як велика воля сотворіння є у-згодна?
- 8,9. Поясни, чи найголовніша ціль Ісусового приходу на землю була, щоб дати ціну викупу. Чому сей великий привилей був даний Ісусу?
- 10-13. Поясни становисько яке Ісус взяв відносно правди і жереда правди.
14. Поясни чому Ісус був відкинений і переслідуваний „сво-ім народом”. Чому Бог дозволив на се переслідування?
- 15,16. Опиши Ісусову вірність в перенесенні великого переслідування і терпіння.
- 17-20. Чому се сталося, що лише мале число членів першої церкви осталися вірними? Чому більше число відпало? Опиши як подібні обставини випливали в часі приготування дороги перед Єговою, при кінці цього віку.
21. Покажи як на часі і відповідний є сей текст на сей рік.
- 22,23. Що значить любити Господа Бога цілим серцем? Цілою твоєю душею? Всім твоїм умом?
24. Покажи, що Єгова не є самолюбний коли приказав своєму сотворінню любити його понад усе.
- 25,26. Що Ісус розумів коли Він сказав: „Освяті їх правдою твоєю; Слово Твоє правда”. Що значить прийняти „любов правди”? Як можна знати, що хтось є „Освячений правдою”?
- 27,28. Яка була й є першорядна ціль Бога протягом сім тисяч років від упадку Люцифера і чоловіка? Яка є його другорядна ціль?
- 29,30. Що є і буде Бога першорядна ціль підчас сім тисяч років від упадку Люцифера і чоловіка? Його другорядна ціль?
- 31,32. Розріжни ясно між тими, що прийняли любов правди а тими, що не прийняли.
33. Опиши появлення кляси, котра сказала в своїм серці: „Забариться мій Пан прийти.”
- 34,35. Котру клясу Господь назвав: „Вірний і розумний слуга”? Як Господь виразив своє признание їх? Який привилей даний їм?
- 36-39. Щодо Ісуса, яка була радість поставлена перед ним? Що є „радість Господня” в яку Він запрошує своїх вірних увійти?
- 40,41. Поясни чи боязливість і терпіння є доказом неприємності радості Господньої.
42. Покажи чи одиниця може знаходитися в радості Господній котрій би які були гіркі обставини і опозиції.
- 43,44. Покажи з писання як можна знати чи хтось любить дійсно Бога. Опиши теперішню ситуацію котра є пробою для всіх, що кажуть, що вони люблять Бога.
45. Хто є „дукавий”? Опиши теперішні їх обставини. Як вони показуються? Яка судба чекатиме дукавих? Поясни охоронення яке Єгова обіцяв для всіх, що люблять його.
47. Що піддає думку, що Єгова отворив книгу Одкриття? Які наслідки будуть з отворення Одкриття?
- 48-50. Покажи Господнє кермування у виборанні річного тексту. Як можна знати хто є закладений в сніх слів записання?
51. Яка велика радість чекає останка і обставини перед тим, ніж вони увійдуть в ту радість?

Добрість До Його Слуги

«Так, милосердя і благодать будуть провожати мене по всі дні життя мого; і жити му в домі Господнім по всі дні.» — Псалма 23:6.

БЛАГІСТЬ Єгови все спочиває на тих, що люблять Його. Вона установає довіря сина в його предвічного Отця. Ту солодку сполучність між Отцем і Його сотворінням можуть відчутти лише ті, що є вповні посвячені Богу. Нове сотворіння є в угоді зі своїм Сотворителем, і на сю то угоду він може з довірям уповати. Його цілковите довіря і вповання на Єгову, і запевнення що Єгова любить його, підносять того слугу по над противників вплив, що інакше принеслоб лише розпач. Бути свідомим реципієнтом доброти Єгови, робить його сильним в Господі і в силі потуги Його.

23-2 Двацять трета Псалма є Давидова пісня, у котрій він оспівує своє цілковите довіря до Єгови і признання, що він був постійним реципієнтом Божих ласк. Ся Псалма мабуть є найлучше знана в Біблії. Вона була потіхою для Божого народу через усі дні життя нового сотворіння. Многу людей в заколоті повторяли сю Псалму з вірадою в душі. Спевністю, що Господь не гнівається коли Його сотворіння шукають добра від Нього і признають Його доброту, без ріжнниці чи вони розуміють його замір відносно них чи ні. Тверезо-думаючий чоловік ріжного ходу життя повторяв сю Псалму з задоволенням, але між сотворіннями великого Бога є одиниці котрі отримували з неї спеціальну потіху. Маючи запевнення зі Слова Його, що те, що було написано наперед в Біблії, було написано для потіхи тих, що є в угоді з Єговою пої кінці світа, тому можемо бути певні, що знайдемо в сій Псалмі спеціальну поміч в теперішнім часі.

3 Здається певним є, що Єгова вибрав Давида з між синів Ізраїля для спеціальної пророчої цілі. Він був покликаний від овець бути царем над вибраним Божим народом. Він не був вибраний випадково, але після пляну. Інші покоління того народу Бог оминув, а положив свою ласкаву руку на голові сього пастушка. Асаф, з роду Левітів, був один із провідників Давидового хору і композитором музики. Він був також наглядачом, т. є був уповажнений наглядати і писати волю і заміри Бога Єгови. — 1 Парап. 6:39; 2 Парап. 29:30.

4 Є зазначено, що сімдесят восьма Псалма була написана через Асафа, співака, у котрій він описав про Божий вибір Давида. „І погордував шатром Йосифа, і не вибрав покоління Ефремового; Тілько вибрав Юдин рід, гору Сион, що полюбив її. І збудував він святинищу, як гора високу, як земля, що на віки утвердив її. І вибрав Давида, слугу свого, і взяв його від отар овечих; Із за кормлящих овець покликав

його, пасти Якова, свій народ, і Ізраїля, наслідке своє. І він пас їх в чистоті серця свого, і розумними руками провадив їх.” — Псалма 78: 67-72.

5 Хлопчина Давид пас вівці свого отця на полю, коли то за ним післано і приведено перед Самуїла пророка, котрий помазав його бути царем над Ізраїлем. Вже в його молодім віці Господь мусів був посіяти думки, котрі пізніше зробили з Давида відповідним образом на великого Царя, котрому Бог дав царство світа. Навіть тоді доброта Божа зачалась появляти для тих, що ще не жили на землі тоді, але котрі жили на землі в теперішнім часі. Єгова пам'ятав таких і старався про них.

6 Досвідчення які люди переходили зі злом не навчили їх корисної лекції. Злі річі псують сотворіння радше чим учать доброї лекції. Але досвідчення, які люди мали з добрими річами учили їх добрих лекцій. Всяке знання Божої доброти і любови, і всякі досвідчення які вони переходили навчили добрих лекцій кожного, хто був у відповіднім стані серця. Писання як і фізичні факти доказують, що злі досвідчення не навчають добрих лекцій, але добрі досвідчення, із знанням о доброті дателя, приносять добрі наслідки. Се заключення є в гармонії з словами Ісуса, а іменно, що знання Бога провадить на стежку до вічного життя.

7 Писання ясно указують, що Бог ніколи не мав заміру учить людей корисної лекції через досвід зі злими річами, але що Він учить їх даючи їм знання о своїй доброті і любові до своїх сотворінь. Если б учителі Біблії всякого часу були величали імя, слово і доброту Божу, то рід людський був би в далеко кращім положенні чим нині. Сей факт, що Богу приписували, що Він дозволяє і глядить через пальці на зло, щоб сим навчити людей лекції, відвернув мільйони людей від Нього. Люди мусять прийти до пізнання правди і доброти і слави Божої, щоб вони могли винести корисні лекції і вічні благословенства. Досвід без знання Бога не навчивби нічого, але знання Бога і Його доброти разом з досвідом, приносять добрі наслідки. В гармонії з сим є написано: „Се є воля Божа, щоб всі люди спаслися і до розуміння правди прийшли.” (1 Тим. 2:3,4) Знання правди про Бога Єгову просвічає ум чоловіка. — Йоана 17:17.

8 Давид звичайно переживав на отвертім полю, де він любив приглядатись ділам рук всемогучого Бога і роздумувати о Його ласкавім розпорядженні для всіх сотворінь. Він бачив як птиці інстинктивно були проваджені Сотвори-

телем будувати свої доми на високих деревах, а дикі звіря хоронились в скалах гір. Він бачив, що Бог з своєї доброти постарався о всі річі; і если Бог се зробив для низших звірят, то він знав, що Бог спевністю постарється о все потрібне для тих, що люблять Його і служать Йому. Се допровадило його, що він був ласкавий до овець котрих він стеріг. Коли його денна робота скінчилась і вівці були в загороді на відпочинку, тоді Давид, будучи на широкім полію під покривалом звiзд, безсумніву роздумував над добротою Всемогучого Творця і співав Йому пісні хвалення. Він написав історію декотрих з своїх досвідчень, і тепер ся історія служить для доброї цілі Божого народу на землі, котрий вчиться те саме. Про декотрі його блаженні досвідчення він писав такими словами: „Як багато, Господи, творива твого! Все премудро сотворив еси, земля повна багатства твого. Слава Господня буде по віки, Господь буде радіти творивом своїм; Співати му Господеві, поки життя мого, співати му псалми Богові мому, як довго життя стане. Нехай буде любя йому думка моя, і звеселюся в Господі.” (Псалма 104:24,31,33,34) Чоловік, що жие близько Бога і котрий тихо роздумує над Словом Божим і Його добротою, може повторити свої власні досвідчення з користю для себе і других.

⁹ І так той пастух-хлопець роздумував і пас вівці в горах Юдеї, котрі то вівці були поручені під його опіку і належали до його отця Ессея. Се неначе піддавало йому думку, що весь нарід Ізраїльський був вівцями на пасовиську Єгови і тепер Давид був помазаний і назначений дбати о них. Се що він дбав о стада овець піддавало думку як Бог дбає за своїх. Сі обставини підносили його ум до більших річей чим овець на полію, а однак се помагало йому бачити і оцінювати його власну відвічальність до Бога і до Його народу.

¹⁰ Давид був відвічальний за стадо овець котрі були дані під його опіку. Коли лев або медвідь виходив пожерти вівцю, тоді він одважно нападав на сі звіря щоби спасти стадо. Він відчував свою відвічальність до отця, і він хотів здати добрий рахунок за довірену йому річ. Если було можливо, то він старався не допустити лева навіть і до одної вівці. Він дбав, щоби медвідь не вломився і не відніс те, що його отець припоручив йому. Се було довіря його отця до нього, що дало йому відвагу наражати своє власне життя за стадо. Давидова вірність у виконуванні задачі свого отця провадила його до розуміння приналежностей до Єгови. Давид знав, що Ізраїль був в угоді з Богом, і тому він роздумував, що если то стадо овець котре він доглядав належало до Ізраїля, і коли Бог заявив, що Він буде хоронити і дба-

ти о Ізраїльський нарід, то Бог дасть йому силу виконати його задачу. Така віра в Бога давала Давидові більше сили чим його довіре до отця Ессея. Його знання Бога і його досвід провадив його до вповання на Бога в малих як і у великих річах.

¹¹ Святе Письмо не відкриває часу коли Давид писав двацять третю Псалму, але се мусіло бути вже по тім, як він став царем і по тім, як Господь визволив його із многих проб. Тоді він глядів назад на історію своїх минулих досвідчень з вівцями на полію і пригадував собі як Єгова показував йому свою доброту до нього в той час. Як вівці гляділи до Давида о охорону і провідництво, так тепер він бачив себе і Ізраїльський нарід під охороною великого Пастиря, Бога Єгови, і тому він вповав на Єгову о благословенства і охорону. Яко ведимий володар і сторож найважнішого народу тоді на землі, Давид переносив терпеливо всякі тягарі, що тичилися його уряду; і зносячи такі тягарі, він вповав на Єгову. Будучи оточений навколо своїми ворогами, він відчував потребу помічи і тому Давид пригадував собі дні коли він пас вівці, і як він дбав за стадо; і се звертало його ум до Єгови і давало йому цілковите довіря до Всевишнього. Тому то Давид сказав: „Єгова пастир мій, не мати му недостатку.” Він був певний, що Господь буде все беречи його і дбати о всі його потреби.

¹² Протягом дня, Давидове стадо паслося на зелених пасовищах, а вечером вівці спочивали в тихім місці, коло тихих вод. Безсумніву Давид, приглядаючись сьому звичаю овець під його опікою, роздумував над сим, і пізніше писав: „(Єгова) дав мені оселю серед лугів зелених, він веде мене до тихих потоків.” Вівці є безумні звірята, і роблять много небилиць, і йдучи за своєю природною владою, декотрі з них часом заблукали ся між скали, в місце небезпеченства. Жаліоне бляння загубшої вівці доходило до вшей Давида і він спішив на ратунок її і ніс сю безумну вівцю безпечно назад до стада. Дивлячись назад на сі досвідчення, він пригадував собі як Бог давав йому поміч коли його душа була умучена майже до смерти. Тоді він кликав до Єгови, великого Пастиря, і його жалібний крик Бог чув і привертав Давида до своєї ласки і давав потіху його серцю.

¹³ Образ даний в тій Псалмі є так простей і красний, що він стає осолодою і потіхою для Християнина, котрий тепер жие на землі.

¹⁴ Однак двацять третя Псалма мусить взяти своє місце між пророцтвами написаними чоловіком, котрий був посвячений Богу і котрий писав як дух Божий порушував його умом, так як се він самий сказав в іншій місці. Той, що є в близькій сполучі з Господом, задля того що він перебуває в храмі, той може зараз побачи-

ти, що те пророцтво в Псалмї тепер сповнилось лише почасти. Ісус, олюблений Син Божий, будучи без гріха і невинний, ці слова Псалми відносяться до нього; і до жадної іншої особи ці слова не відносяться. Се правда, що многі послідувачі Христа повторили ці слова Псалми і пристусовували її до себе, і се вони робили тому, що слова Псалми відповідали їх справі, а не тому, що те пророцтво сповнилось через них або їх досвідчення. Мусимо пам'ятати, що жадного писання не можна пояснювати приватно, ані писання не написані для якоїсь спеціальної особи. Жадний чоловік не повинен уважати себе за так дуже важну особу що аж Бог писав пророцтво котреб пасувало до нього. Много так думали, але вони не думали тверезо. Двацять трета Псалма відноситься лише до Ісуса Христа і ні докого іншого.

¹⁵ Про кого є написано в Псалмї двацять третій? Як ми можемо знати, що Псалма ся була дана Богом? і для кого? Натхнений писателъ відповідає: „Духовні (речи) духовним (словом) подаючи.” (1 Коринтян 2:13) Ці слова апостола означували, що правду можна пізнати, як се вона є подана в Слові Божім, через тих, що посідають духа Божого і котрі порівнюють одну часть Слова Божого з другою. Все що є написано в Слові Божім є згідне; і лише ті, що мають духа Божого, можуть знати і оцінювати значіння його. (1 Коринтян 2:10-11) Уживаючи се божественне право, мусимо заключити, що Давид представляв Ісуса Христа і тих, що в Христї. Те пророцтво відноситься до слуги Єгови, найперше до Ісуса Христа, а потім до всіх, що мають привилей бути в класї того слуги. Та Псалма відноситься до того самого про котрого псалміста пише словами: „Блаженний чоловік, що не ходить на раду безбожних і не вступає слїдами за грїшниками, ані засїдає на зборах зловиків.” Ці слова не були написані для нікого лише для Ісуса, і для Божого признаного слуги. І як ясні ті слова стають для останка, коли пристусувати до всіх, що були взяті в угоду і є цілковито посвячені Богу Єговї!

¹⁶ Можна властиво сказати, що слова двацять третої псалми відносяться до Ісуса, і також до церкви за часів апостолів коли ще була єдність між помазаниками Божими. Але коли апостоли вступили з сцени діяльності, і для тої причини їх нагляд над церквою устав, тоді вже не можна було пристусувати сю двацять третю Псалму до послідувачів Христа, задля браку єдності. Коли про послідувачів Христа можна говорити як про єдність, тоді той слуга може приписувати собі обїтницї свої Псалми. Коли Господь прийшов до свого храму і зібрав разом до себе своїх вірних послідувачів, тоді ті слова Псалми відносяться до видимих членів того „слуги” задля їх єдності в Христї. Ди-

влячись на пророчї слова свої Псалми з свої точки погляду, і пристусовуючи ці слова до слуги віцлості, тепер завважмо як прекрасно Господь ужив Давида бути образом того слуги в сім часї. Если знайдемо се, тоді нехай той слуга скріпляється і потїшається сим; бо для свої причини писання були написані.

¹⁷ Коли Ісус був з своїми учениками, Він сказав про себе в присутности слухачів і про інших: „Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці.” (Йоана 10:14,15) Однак ці слова не заперечують факт, що Єгова є „великим Пастиром”. Ісус був і є пастиром над вівцями котрі Бог дав Йому, а Єгова є великим Пастиром над всіма що є Його. Ісус також сказав: „Твої були вони, а Ти мені їх дав.” (Йоана 17:6) Перед Його приходом до Божого храму і зібрання своїх до себе, Ісус займав місце пастира над стадом Божим. Не було б се нерозумним сказати, що від коли Ісус і Його стадо є більше зеднані як „слуга”, від тоді про того слугу говориться як стадо Єгови. (Ісаї 49:2) Про того „слугу” є сказано, що він перебуває „в тайнім пробутку Всевишнього і в тіні Всемогучого.” (Псалма 91:1) Той „слуга” яко цілий має відмінне споріднення до Єгови, якого не міг мати член з окрема, і котрого останок не міг мати перед 1918 р.

¹⁸ Тепер не може бути сумніву щодо сього, яке споріднення той „слуга” має до Єгови. Перебуваючи в тайнім пробутку Єгови і під тінею Його крил, той „слуга” тепер з повним довірям каже: „Єгова пастир мій, не мати му недостатку.” Отже се значить, що ніколи не буде бракувати поживи для овець Божих, т. є для „слуги” класи. Єгова, великий Пастер, кормить свій нарід поживою відповідною для них, і вони задоволені і насичені. (Прип. 30:8) Той „слуга” спочиває в Господї і дальше кормиться дорогими річами, і пророк давно писав ці слова наче вони є висказані „служою”, а іменно: „Дав мені оселю серед лугів зелених.”

¹⁹ Нехай же тепер той „слуга” погляне назад на Божий покарм для Його народу від 1918 року, а головнo від 1922 р. Божий завітуючий нарід все відчував, що добрий покарм був даний їм, але пророчий вираз „серед лугів зелених” головнo списує, що Бог дав служї від 1922 р. Від тоді аж до тепер правда, як зелена трава, виходила постійно і була все свіжою і смачною. Божий посвячений нарід не є вже більше в сумніві де він знаходиться. Хронологія була добра в той час, але все лишала якийсь сумнів в умі пильного студента. Тоді пророцтва Біблії отворились перед класою „слуги”, і постійно отвораються наче прекрасна квітка, розливаючи солодкий запах навкола, і від тоді вже не було сумніву відносно Божого старання о своїх.

Тихі води є глибокі. Бог тепер відкриває своєму слугі глибокі річи свого пророчого слова. Отже той „слуга” тепер говорить про Єгови: „Він веде мене до тихих потоків.” Зовнішні бурі бють проти Божого народу, і гнів ворога вельми побільшається проти них, але той „слуга” є схоронений, і кормить ся свіжою та життя-скріплюючою поживою.

²⁰ Ми можемо уявити собі як Давид нерозумів і привертав загублену, покалічену і голодом прибуту вівцю. Декотра з них була захоплена бурею і знаходилась десь між тернем у дебрах, змучена і майже в розпуці, і ось тепер Давид пастир тримає її у своїх руках і несе назад до кошари. Так і великий Пастир привертає свій нарід коли він є скрушений серцем. В 1917 році зачалась буря шалити проти Божого народу, і чим раз гірше шаліла в наступаючій році. Було се в 1919 році, як великий Пастир Єгова через Голову того „слуги” зачав привертати свій нарід до своєї кошари. Тоді той „слуга”, як Давид, сказав до Єгови: „Він справляє душу мою.” Ісаїя бачив видіння як Божий нарід був в заколоті і майже в розпуці задля страху перед гнівом Божим. Сі пригноблені обставини спричинили, що навіть вірні стали неактивні і вельми знеохочені. Дальше пророк бачив, як той „слуга” віджив і як його уста були очищені вогнем ревности з жертівника Божого. (Ісаї 6:6,7) І так той „слуга” зачав розуміти його привертання до Божої ласки; і пророк описує про того „слугу”, розуміючи під сим всіх вірних зібраних разом, кажучи: „І промовивши того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув гнів твій і потішив мене. Оце Бог — спаситель мій: Я вповаю на його й не збоюся; ЄГОВА бо сила моя, й пісня моя — Господь; він стався мені спасенням. І будете в радішах черпати воду з жерел спасення.” — Ісаї 12:1-3.

²¹ Тоді вірні, будучи відживлені, побачили, що Бог має для них роботу до виконання, і се є показано словами пророка, що були вложені в їх уста: „І скажете тоді: Славте Господа, призывайте ймя його; розповідайте між народами про діла його; наминайте, що імя його велике.” — Ісаї 12:1-4.

ЙОГО ІМЯ

²² Слабість зі сторони Божого народу все була, що вони уважали себе за дуже важних. Спосіб в який двадцять трета Псалма була уживана ними, є найлучший доказ сього. Після загального правила, сю Псалму уживали як спеціальну провізію зроблену Богом для тих одиниць, що мали виробляти солодкий характер, через котрий вони мали стати відповідними до неба. Маючи се на увазі, вони неначе говорили: Господь бачить, що я лучший від інших, і тому Він вибрав мене і забере до неба, щоб

я помагав йому володіти світом; і се Він показує мені через ці слова, і промовляє до мене в сій Псалмі. Я знаю, що я буду один із тих, що будуть управляти світом. Єгова се робить для мене, і тому Він доглядає, щоб я був святіший від других, і тому Він провадить мене дорогою праведности і я є праведний. Хто так думав, той не міг зрозуміти дійсної цілі в провадженню овець Великим Пастиром. А коли і бачив се, то цілковито пропускав. Слова пророка Давида є: „Він веде мене по правій дорозі *зади імени свого*.” Сю другу часть речення вони цілковито зігнували.

²³ По сім, як Господь зібрав свій нарід до Божого храму, то кілька посвячених одиниць побачили, що головна ціль Бога в вибранню церкви була для його імени? Кілько зрозуміли, що то велике спорюче питання задля котрого виконувались Божі заміри, була слава його імени? Чи ж се не правда, що послідувателі Христа дивились на Біблію як на книгу котра показувала їм як спастися і дістатися до неба, і що Божа первоядна ціль була спасти чоловіка? Більша часть тих, що були на стільки щасливі, що пізнали правду, думали, що вони є відповідніші царювати з Христом, підчас коли менше число ходило покійно перед Господом і старались робити що вони могли несамолюбно. Від коли Господь прийшов до свого храму, то ті, що були приведені там і просвічені, побачили і зрозуміли факт, що стадо Боже не було вибране задля їх спеціальної ваги, але що головна ціль їх покликання і вибрання була задля великого імени Єгови. Ся ціль є ясно зазначена в писанню, однак не була доглянена і оцінена аж поки Господь не просвітив свій нарід у своїм назначенім часі; і се було тоді коли вони були зібрані в храм.

²⁴ Річи приналежані до Ізраїля пояснюють Божу ціль відносно „слуги”, і се показує чому Господь вибрав того „слугу”. До Ізраїля Бог сказав: „І зжались я над сьвятим імям моїм, що його дом Ізраїлів знеславив між народами, куди прийшов. Тим же то скажи домові Ізраїлевому: Так говорить Господь Бог: Не задля вас я се вчинив, доме Ізраїля, а задля святого імени мого, що ви знеславили перед тими народами, куди поприходили. І осьвячу велике імя мое, знеславлене між народами, що посеред них ви знеславили його; й зрозуміють народи, що я — Господь, говорить Господь Бог, як явлю себе сьвятим перед очима в них.” (Езекиїла 36: 21-23) Імя Єгови є далеко важніше чим життя котрого будь сотворіння.

²⁵ Величність імени Єгови є тепер в спорі, тому що ворог зробив визов його Слову. Зневажливо ворог заявив, що Єгова не може поставити людей на землі котріб затримали свою невинність, і що Він не може установити спра-

ведливого правительства на землі. Сей спір мусить бути рішений по стороні Єгови. Він покаже, що Він може поставити людей на землі котрі затримують свою невинність, і також, що Він установить своє справедливе правительство. Се отворить дорогу для всіх, що мають правдивий стан серця, повернути назад до Нього і затримати свою невинність. Отже знаючи кінець від самого початку, Він зачав „принимати з поган людей в своє ім'я.” (Діян. 15:14-18) Вірні взяті з між людей затримали свою невинність підчас їх побуту на землі, і се вони зробили задля Його імені. Вони є покликані звіщати про Божі чесноти. (1 Петра 2:9,10) Так як Давид, сі часами помиляються, і тоді кричать до Господа о поміч, і, задля імені Його, Він чує і простить їм. (Пс. 79:9) Сі писання переконують покірних, щоб вони не думали про себе високо, і що Боже ім'я є важне.

“Тепер тому „служі” є ясно відкрита тайна тої Псалми, і задля якої причини появились сі важні слова в двацять третій Псалмі, а іменно: „Він веде мене по правдивій дорозі задля імені свого.” Уже прийшов час коли Єгова оправдає своє ім'я. Він посадив свого царя на своїм престолі і вислав Його царювати між Його ворогами. З радістю той Цар зачав свою роботу. Він прийшов до своїх і запросив вірних „увійти в радість Господню”, брати участь в оправданню імені Єгови. Сих Він зібрав разом в храм під ризи справедливости, і провадить як своє стадо, з котрих складається останок, і котрі становлять часть того „служі”, стежкою праведности, і се Він робить, щоб вони мали привилей бути учасниками в оправданню імені Єгови. Стежка праведности є та, по котрій той „слуга” ходить підчас коли Він є покритий ризами справедливости, що символічно представляє Боже признание. Сю стежку праведних Боже світло дальше освічує з чим раз більшим бляском. (Прип. 4:18) Хто любить Бога цілковито і несамолюбно, той ходить тою стежкою. Задля свого імені, той великий Пастир провадить їх там. Вони вже більше не вважають себе за важних, а лише покійно і радісно ходять перед Господом.

“Той Господень „слуга” в храмі дальше голосити про Його славу, і світло Боже освічує Його ум і веселить його серце. До тих, що в храмі, Єгова тепер каже: „Давно обіцяне сповнилось, а що буде, я возвіщу; нім воно станеться, я звіщу

вам; (тому) співайте Господу нову пісню.” (Іса. 42:9,10) Бог Єгова тепер отворив своєму народу Одкриття яке Він дав Ісусу Христу. Зі страхом і здивуванням вони дивились на се, що переходило, і вони поклонялись Богу за Його доброту яку Він дав їм. З ласки Божої той „слуга” тепер може бачити, що незадовго мусить перейти, і тому він радісно виконує службу і дальше співає про славу Єгови.

“Той „слуга” тепер бачить, що прийшов час напруження для нього, тому що се є привилей слуги бути свідком для імені Єгови. А що останок вірно дає се свідоцтво, тому ворог вельми є розгніваний і шукає погубити їх. Безсумніву, Давид часом мусів переходити через темні долини навіть підчас бурів, так що вівці були не раз в страсі; але вони вповали на свого пастира і їх страх упадав і вони йшли дальше. Тепер вівці Божого пасовиська бачуть, що перед ними стоїть нещастя, але той „слуга” любить Єгову і цілковито вповає на нього. Той „слуга” чує і вповає на певні обітниці: „Єгова хоронить всіх тих, що люблять Його.” Отже з цілковитим довірям той „слуга” каже: „Хоч би я ходив по долині тіни смертної, то не боюся жодного лиха, ти бо еси зо мною; твоя палиця, і підпора дає мені духа.” — Псалма 23:4.

(Продовження в слідуючій числі)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Опиши споріднення і позицію Єгового слуги, що підносять його понад вплив противників і робить його сильним в Господі і в силі потуги Його.
- 2-4. Як задіялись на сю Псалму декотрі, і чому? Покажи чому Давид був відповідний написати її. Як Псалма 78 показує керівництво Єгови в помазанню Давида яко царя Ізраїльського?
5. Що зробив Давид відповідним типом на всесвітнього великого Царя?
- 6,7. Поясни в який спосіб корисну лекцію можна навчитися через досвід.
- 8-10. В який спосіб Давид показав довіру доглядати стада свого отця. Котрі то досвідчення зробили його відповідним на царя над Божим завітуючим народом?
- 11-13. Опиши Давидові досвідчення яко пастуха і яко Царя над Ізраїлем, котрі допровадили його написати слова 1 і 2 вершини в тій Псалмі.
- 14-17. Після писання, то до кого та Псалма відноситься?
- 18,19. Як мали словенство верші 2 і 3 на Господнім „служі”?
- 20,21. Опиши старання Єгови через що сповняються слова „Він справляє душу мою.”
- 22-27. Покажи чому се важне зрозуміти значіння слів в 3 верші а іменно, „задля імені свого.” Що є „стежки праведности” котрими Єгова провадить свого слугу? Як Він його провадить?

Конвенції

ЮЛІА, 24-30 СІМ. АНН.
НА 4 АЗІКІВ. ОДБІХАСТВА.

КОНВЕНЦІЯ 1931 року відбудеться в Колумбус, Огайо, від 24 до 30 липня. Всіх, що люблять Бога і є вірні Йому і Його царстві є запрошено прибути і брати спільну участь в сі

конвенції. Надіємось, що майже всі такі одиниці в Злучених Державах і Канаді прибудуть, як рівнож і багато з других країв. То буде час дійсного відсвіження і підкріплення для зем-